Schimbarea la față a universului

On Martie 21, 2014

Respectă principiile și elementele de care depinde ordinea gravitațiilor în lumea morală și materială, pentru ca dreptatea supremă să nu intervină în cursul evoluției tale.

"Era oare cu putință ca Napoleon să câștige bătălia? Noi răspundem că nu. De ce? Din pricina lui Wellington? Din pricina lui Blucher? Nu. Ci fiindcă nu se mai potrivea în legea veacului al XIX-lea ca Napoleon să fie învingător la Waterloo. Se pregătea o altă serie de fapte printre care Napoleon nu mai avea loc. Reaua voință a întâmplărilor se anunțase mai demult. Venise vremea ca omul acesta uriaș să cadă.

Omul acesta atârna prea greu în balanța destinului și-i strica echilibrul. Era unul singur și cântărea mai mult decât lumea întreagă adunată laolaltă. Dacă prisosul vitalității omenești, adunat într-un singur cap, și lumea suită în mintea unui singur om, ar fi ținut prea mult, civilizația s-ar fi prăpădit. Venise momentul ca dreptatea supremă și neînduplecată să intervină.

Poate că înseși principiile și elementele de care depinde ordinea gravitațiilor în lumea morală, ca și în cea materială, s-au plâns. Sângele care aburește, cimitirele prea încărcate, mamele cu ochii în lacrimi sunt acuzatorii cei mai de temut. Iar când pământul suferă pentru că e prea împovărat, se nasc din umbră gemete tainice pe care hăul le aude.

Veșnicia l-a tras pe Napoleon la răspundere și căderea lui era hotărâtă. Îl stingherea pe Dumnezeu. Waterloo n-a fost o bătălie, ci schimbarea la față a universului. Ziua aceea a fost hărăzită de o forță mai presus de om." *

Leadership: Care este logaritmul raportului dintre ceea ce transmiți după recepționarea confirmării valorii tale și ceea ce erai înainte?

Întotdeauna omul care vrea să trăiască pe un picior mare, străbătut de mireasma unui sentiment care încă se ignoră sau caută să se deslușească, dacă se trezește peste noapte în mijlocul unui drum lung și drept, va avea credința că această nouă cale de urmat îi va garanta accesul la infrastructura unei noi ordini. A cărei utilizare este supusă unor taxe suportate direct de ceilalți. Practic, acest om pornește de la zero într-o nouă etapă de acumulare a unei cunoașterii "cauzative", potrivită viziunii sale și modelului său de personalitate.

Dar această nouă etapă care gravitează în jurul leadershipului nu se întemeiază întotdeauna pe reconstrucția sensurilor interioare de echilibru, cuprindere și împlinire, deci prin utilizarea unei cunoașteri profunde și înalte. Ci, deseori, pe neaplicarea normelor unanim acceptate de societate, pe percepții subliminale referitoare la statutul și rolul său, între *"ce este"* și ce *"ar trebui să fie"* realitatea, între eforturi și valorile așteptate.

Napoleon a cedat în fața propriei ignoranțe, apoi a devenit sclavul grandomaniei. Logaritmul său a fost prisosul vitalității adunat într-o singură direcție: egocentrismul. Dacă privim la o oglindire sau la o reflectare a celorlalți în conștiința unui astfel de om, nu putem sesiza nicio vibrație, nicio notă sufletească. În el nu bootează nicio obligație morală. Decuplarea de la conducta mentală colectivă este totală.

Prisosul vitalității omenești nu are niciodată ca finalitate acel miracol al "momentului

potrivit" sau al "ceasului bun", ci dimpotrivă, se împletește cu gravitatea caracterului pe un traseu al deșertăciunii: liderul devine victima propriilor decizii, victima propriei grandomanii.

Un asemenea om, înflăcărat de raporturile dintre ceea ce conferă sens vieții sale și ceea ce se petrece în jur, rareori va face apel la o tresărire de umanism și de înțelepciune din partea tuturor acelora care au o responsabilitate oarecare în situațiile pe care el însuși le creează.

Iar unui asemenea om, pustiit de conținut, nu-i putem cere o reflectare în interior a spațiului exterior în mod spontan, ci mai degrabă trebuie să lucrăm la nivelul conștiinței sale dacă vrem să integrăm câteva puncte de reper în șirul mult prea numeros al preocupărilor privind optimizarea parametrilor funcționali ai leadershipului. Precum rușinea, vina, apatia, durerea, frica, bunăvoința, acceptarea, rațiunea, iubirea, bucuria, pacea, iluminarea.

Logaritmul raportului dintre ceea ce transmiți la nivel de conștiință, între exterior și interior, în plan material și moral, după recepționarea confirmării valorii tale de profesionist, este puterea la care trebuie să-ți ridici condiția spirituală pentru a obține un număr nelimitat de câștiguri pe plan social.

Leadershipul este rezultatul unei justiții cauzale ce adesea ne scapă din vedere, atunci când ajungem să ne considerăm mult prea importanți pentru promisiunea unei vieți care oricând își poate găsi sfârșitul.

Există un concept în vânzări care este valabil și în leadership. Clientul care intenționează să cumpere un serviciu vrea cel mai mic preț, pe când ofertantul îl vrea pe cel mai mare. Ca lider, prețul pe care îl plătești pentru că ai ignorat semnalele de "preț" ale celorlalți, fiindcă te-ai poziționat în afara normalului acceptat, îmbrățișând doctrinele radicale, va fi conform cu prevederile aprobate de acea instanță superioară, numită "fatalitate", mâna aprigă a proniei cerești.

Nu spunea Victor Hugo: " *Așa sunt întâmplările astea uriașe, pe măsura unui infinit care ne scapă.* " Această măsură dă rezultatele pe care niciun om nu și le imaginează până când nu le suportă pe propria piele sau pe propriul suflet. Statusul obținut fiind câștigat în detrimentul evoluției tale în timp și spațiu.

Momentul când dreptatea supremă intervine în viața omului, este momentul când omul se transformă dintr-un simplu muritor de rând - într-un muritor care își reneagă sensul vieții și obârșia.

Schimbarea la față a universului atrage atenția asupra consecințelor ce apar în urma plasării leadershipului spre o extremă neînțeleasă și neacceptată de cei pe care îi vrei ca însoțitori în atingerea unor scopuri comune. Sau, poate reprezenta oscilația între extreme care dezorientează și determină pierderea unui procent important de susținători.

Numai aplicând corespunzător principiile și elementele constitutive ale unui leadership performant, numai respectând armonia proprietăților cantitative și calitative ale unei funcții dependente de timp, de tipul " *Serve and Support Others* ", vei putea să aduni laolaltă știința, tehnica, competențele, valorile, credințele și arta care conferă măiestriei o anumită "aură".

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii (Cartea întâi - Waterloo);

Source: https://neculaifantanaru.com/schimbarea-la-fata-a-universului.html